

Til § 25

Efter stk. 1 skal enhver, der holder hest, sørge for, at heste i en tidlig alder oplæres til at blive håndteret. Bestemmelsen indebærer, at hesten skal opdrages og oplæres, så den kan beherske visse grundlæggende færdigheder. Håndteringen bør påbegyndes allerede i løbet af den første uge af føllets liv. Ved håndtering forstås opdragelse og oplæring, så føllet vænnes til at blive berørt af mennesker, at der går mennesker omkring det, at det kan få lagt grime på, trækkes ud af stalden mv., og med tiden at det lærer at få løftet ben, at rykke sig for menneskets tryk, vænner sig til at bære udstyr, rytter mv. Den løbende håndtering af hesten skal altid være tilpasset dens alder samt dens fysiske og psykiske kapacitet.

Det følger af stk. 2, at oplæring, træning og brug af heste skal være tilpasset hestens alder, dens fysiske og psykiske kapacitet, så hesten beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt men og væsentlig ulempe. Hesten bør således ikke trænes eller i øvrigt bruges på en måde, som ikke svarer til dens alder samt fysiske og psykiske kapacitet. Almindelig brug af sporer og pisk er ikke uforeneligt med bestemmelsen.

Bestemmelsen svarer til § 25 i arbejdsgruppens lovudkast, idet det dog er præciseret, at forpligtelsen til, at heste i en tidlig alder skal oplæres til at blive håndteret, påhviler enhver, der holder hest.

Der henvises i øvrigt til afsnit 11 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til § 26

Efter stk. 1 skal udstyr, som anvendes som hjælpemidler på hesten, være tilpasset den enkelte hest og må ikke påføre hesten skader og må ikke anvendes som tvangsmidler. Ved hjælpemidler forstås udstyr til træning af hesten, som benyttes til at hjælpe hesten til at forstå, hvad der kræves af den, f.eks. tøjler, pisk, sporer mv. Anvendes udstyret derimod til at tvinge hesten til præstationer, som den endnu ikke forstår eller ikke kan udføre, eventuelt på grund af skader, anses udstyret som tvangsmidler, som ikke kan anvendes.

Stk. 2 indeholder en bemyndigelse til justitsministeren til at fastsætte nærmere regler om brug af hjælpemidler og tvangsmidler, herunder regler om, hvilket udstyr der må anses som henholdsvis hjælpemidler og tvangsmidler.

Der henvises i øvrigt til afsnit 12 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til § 27

Det følger af bestemmelsen, at enhver form for medicinering og behandling, herunder kirurgisk behand-

ling, som har til formål at skjule sygdomssymptomer, så hesten kan træne og deltage i konkurrencer, er forbudt. Forbuddet omfatter ikke kastrationer, der således anses som et lovligt indgreb.

Der henvises i øvrigt til afsnit 12 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til § 28

Efter den foreslåede bestemmelse i stk. 1 skal beskæring eller anlæggelse af beslag på hesten ske efter behov. Hensynet til at sikre et velfungerende bevægeapparat for hesten taler for, at den ansvarlige for et hestehold er opmærksom på, at der foretages beskæring, når der konkret er behov for det, men samtidig også at der ikke nødvendigvis anlægges beslag, hvor dette konkret er ufornødent.

Det følger af bestemmelsen i stk. 2, at justitsministeren kan fastsætte regler om, at beskæring eller anlæggelse af beslag kun må foretages af personer, der har den relevante faglige uddannelse hertil. Justitsministeren kan desuden fastsætte krav til uddannelsen.

Justitsministeriet har herved lagt vægt på, at det på nuværende tidspunkt ikke er afklaret, hvilke uddannelsesmæssige krav beslagsmede skal opfylde for at kunne leve op til det af arbejdsgruppen foreslåede krav. Hertil kommer, at Rådet for Hovpleje og Hestebeslag samt Sammenslutningen af Danske Beslagsmede i forbindelse med høringen vedrørende arbejdsgruppens rapport har anført, at der mangler mellem 80 og 100 beslagsmede for at kunne dække behovet for personer, som er uddannet til at beskære og anlægge beslag på heste. Justitsministeriet har på denne baggrund fundet det rigtigst at stille forslag om, at justitsministeren gives bemyndigelse til at fastsætte et sådan krav samt til at udarbejde regler herom.

Der henvises i øvrigt til afsnit 14 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til § 29

Efter bestemmelsen kan justitsministeren fastsætte regler om, at mærkning af heste skal foretages af personer, der har den relevante faglige uddannelse hertil. Justitsministeren kan desuden fastsætte krav til uddannelsen.

Arbejdsgruppen har foreslået et krav om, at når heste mærkes, skal mærkningen foretages af uddannede personer. Justitsministeriet kan i princippet tilslutte sig forslaget, men finder det rigtigst, at der er taget stilling til, hvilke uddannelsesmæssige krav der skal være opfyldt for at kunne foretage mærkning af heste, før der indføres et sådan krav. På denne baggrund